

MATANAEV

Ročník V.

27. 10. 2024

Číslo: 44

30. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

R.: Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.

Mk 10, 46b - 52

Ked' Ježiš so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom odchádzal z Jericha, pri ceste sedel slepý Bartimej, Timejov syn, a žobral. Ked' počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“

Mnohí ho okríkali, aby mlčal; ale on ešte väčšmi kričal: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“

Ježiš zastal a povedal: „Zavolajte ho!“

Zavolali slepca a vraveli mu: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“

On odhodil plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi.

Ježiš mu povedal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“

Slepec mu odpovedal: „Rabboni, aby som videl!“

A Ježiš mu povedal: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“

A hned' videl a šiel za ním po ceste.

Ježiš sa na svojej ceste do Jeruzalema dostáva do kontaktu s rôznymi osobami. Potulný učiteľ pritom plní funkciu očisťovateľa úmyslov. Niektorí od neho odchádzajú plní smútku a sklamania, iní, ako je to v nasledujúcom prípade, obdarovaní tým, čo si žiadali.

V čítaní Markovho evanjelia sa dostávame do poslednej fázy Ježišovej púte do Svätého mesta. Predposlednou zastávkou pred bránami Jeruzalema sa stáva Jericho. Tam sa udeje uzdravenie slepca Bartimeja. Hoci by sa na prvý pohľad zdalo, že ide o bežný zázrak, jeho priebeh nám osvetľuje niečo viac. Má totiž nápadne podobné črty so žiadosťou Zebedejových synov, ktorú sme počuli pred týždňom. V obidvoch úryvkoch sa totiž nachádzajú takmer identické kľúčové Ježišove otázky: „Čo chcete, aby som vám urobil?“ „Čo chceš, aby som ti urobil?“ V tomto článku sa teda vydáme cestou porovnávania.

Najprv sa pozrime na prístup, aký majú jednotliví protagonisti k Ježišovi. Dvaja bratia, apoštoli, prichádzajú s priamou žiadosťou: „Učiteľ, chceme, aby si nám splnil, o čo ťa poprosíme.“ Geografická blízkosť Jeruzalema im dáva tušiť, že nastolenie mesiášskeho kráľovstva je už na dosah. Ich pohľad je však čisto mocenský a politický. V Ježišovi vidia budúceho vládcu nad Izraelom, či nad celým svetom. Preto si chcú čo najskôr zabezpečiť výhodné pozície. Slepec však na seba upozorňuje výkrikmi: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Aj Bartimejovo oslovenie má mesiášsky kontext. No na rozdiel od žiadosti apoštolov skôr volá o pozornosť a milosť. Ján a Jakub k Ježišovi pristupujú suverénne, takmer rovnocenne. Žobrák si je vedomý svojho postovania, a hoci nevidí, upriamuje svoju pozornosť smerom nahor. Titul Syn Dávidov v sebe podľa vtedajšej tradície zahŕňal aj schopnosť uzdravovania.

Nasleduje Ježišova otázka, ktorá spája obidva príbehy. Rozdiel možno badať v tom, že apoštoli už nejaký čas patrili k Ježišovým najbližším. Mali stabilné miesto v Ježišovom vnútornom kruhu. U Bartimeja otázku predchádza Ježišovo pozvanie. Slepec sa pri volaní, podobne ako apoštoli, vzdáva všetkého čo má. Odhadzuje svoj plášť a kráča do neznáma.

Nastáva čas sformulovať konkrétnu žiadosť. Obidve sú úprimné. Apoštoli sa po niekoľkých rokoch s Ježišom sa cítia v silnej pozícii. Ich vysnívaný kráľovský dvor je priam na dosah. Prednedávnom sa však s ostatnými „hádali, kto z nich je väčší.“ Konkurencia je teda silná.

Svoje povolania pochopili, ako postup do ďalšej fázy konkurzu na nových ministrov Božieho kráľovstva. Preto sa chápu príležitosti a predstavujú sa Ježišovi ako najschopnejší zaujať najvyššie posty.

Opak o sebe tvrdí slepec Bartimej. Je si vedomý svojej neschopnosti. Pred Ježišom priznáva svoju slepotu a žiada jej odstránenie. „Rabboni, aby som videl!“ Nežiada niečo dostať na základe svojich schopností, ale samotnú schopnosť veci plne a správne vnímať.

Ježiš na žobráka reaguje okamžite a kladne. Jeho úmysel vyhodnotil ako dobrý a správny. Bez nejakého vonkajšieho úkonu ho na základe jeho viery uzdravuje. To sa nedá povedať o nádejach súrodencov. Ježiš žiadosť zamietá. Jediné čo im môže dať, je pitie kalicha a krst.

Aj to však učenici nechápu a nevidia, že Ježiš tým myslí účasť na svojom utrpení a zmŕtvychvstaní. Je zaujímavé podotknúť, že Bartimej Ježiša žiada v stave utrpenia a zažíva záchranu – spásu. Ján a Jakub pristúpili k Ježišovi v stave vnútornej slepoty. No na rozdiel od žobráka si ju nepriznávali.

Za zmienku stojí aj okamžitý následok dvoch žiadostí. Tá prvá vyvolá v apoštolskom zbore mrzutosť. Druhá robí z Bartimeja Ježišovho nasledovníka. Pripája sa k púti do Jeruzalemského chrámu, do ktorého mu jeho hendikep dovtedy vstup hatil.